

Ustavmo čas

Izvajalec: GoGs

Izvajalec: Vika Zore

Avtor besedila: Goran Mikić

Avtor glasbe: Primož Hudoklin, Goran Mikić

Lep popoudan na travi ležim,
sonce veseli sovraštvu bliz ne pusti,
da bi paoru žiuce in razmišlou,
ni razloga, za napake iskou krivca in kdo bo koga.

Zdej ni važno kam grem in kaj nardim,
mam eno načelo k nikol ga ne spustim,
da ni važen učeri in ni važen tuj občutk,
važno je tvoje srce in sm ta trenutk.

Usak ma svoje želje k skor noben jih ne razume,
pravjo da so sanje daleč ...
A jst z veliko vrečo jih zgrabu in nikol pustu d zbežijo,
kr slabi dnevi so k virus, usak dan se bol množijo.

A dans to ni pomembno, kr res počutn se žiuga,
narisou beu oblak in odpihnu sm siuga,
vedno kdo nas zatira, misl d je bolši, ni!
Deučk njih umira, k en od ns se nasmeji.

Čeprou počutje je sam obleka v katero sm oblečn,
hočm sm da sm zdrou in da sem srečn
in če bi eno željo meu bi si zaželeu,
da za trenutk sm mau se čs ustau.

**Nebo je tko mogočno, prazno a kratkoročno,
kr k trenutk gre mim, kr naenkrat se zbudim,
kam se nam tko mudi je želja useh ljudi,
da za trenutk sm mau, se nč ne spremeni.**

**Vesolje je neskončno hodmo naprej pokončno,
kr k življenje gre mim,
kr naenkrat se zbudim, kam se nm tko mudi,
je želja ush ljud, da za trenutk sm mau, naj se čs ustav.**

Še zmer ležim vetr piha u obraz,
gledam gor, k tm drgač mineva čs?
Če obstajou bi način, da od usega zbežim,
sm da najprej ugotovim od česa sploh bežim ...

Kr u neznano me vleče, u neznano govorimo,

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.

sm neznano je to, česar najbolj se bojimo,
vedno vidm odseu, k pred ogledalo pridm,
smo muska je tisto u čemr se res vidm.

Občutki se spreminjajo usak trenutk k oblaki,
me opominjajo, da ljudje res nismo taki,
kt se zdi zato nikol ne bom sproščen,
sm iz mesa in krvi, zato mi ni useen.

A da bi se najdu prvo moraš se zgubit,
zapomn si, da tist k je slep u temi bol od tebe vid
in k tuki ležim je use kar si želim,
da za trenutk sm zdej, ni več mej ...